

Triple-A-vereniging opgericht 20-10-1992.
Correspondentieadres:
Secretaris Jan Vonk
De Hoogte 14, 2977 LA Goudriaan

www.triple-a-vereniging.nl

NIEUWSBRIEF

Inhoudsopgave	pag.
Beste leden	2
Notulen jaarvergadering	3
Voorstellen nieuwe secretaris	7
Antwoord Mary Weeks	7
Facebook: Weeks and aAa users forum	8
Waarom niet elke 2 jaar een kalf?	9
Analyseren in Polen	12
Triple-A-vereniging in Ierland	16

Jason en Donna Myers werden bedankt met een schilderij van hun Windsor Manor Rudolph Zip.

Beste leden,

De laatste nieuwsbrief is alweer een half jaar geleden, dus is het tijd voor een nieuwe. In deze nieuwsbrief een verslag van de jaarvergadering van april, waar Jason Myers als spreker optrad en we vervolgens een mooi bedrijfsbezoek brachten aan de familie De Boer in Tjalleberd.

Terwijl ik dit zit te schrijven is de natuur bezig het neerslagtekort van de hele zomer weg te werken, het regent nu al twee dagen onafgebroken. Vorig jaar was het super groeizaam met regen op zijn tijd, dit jaar is het totaal anders, maar na vandaag kan er nog een hele bult gras groeien. Niets zo veranderlijk als het weer zullen we maar zeggen. Nou ja, niets? De melkprijs kan ook snel veranderen, hebben we gemerkt. In alle bespiegelingen van de laatste jaren voorafgaand aan de quotumafschaffing, gaven banken, zuivelfabrieken, voorlichters en alle andere 'kenners' aan dat alle seinen op groen stonden, dat de markt de verwachte productieverhoging met gemak aan kon. Met zulke zaken is het meestal zo, dat als de ene iets roept, de rest het gewoon na-papegaait.

Inmiddels weten we dat het ook anders kan en bovendien hebben we binnen drie maanden een nieuw quotum gekregen. Of het een zegen of last is, zal de tijd ons leren. In 1984 werd het eerst ook als een last gezien, maar uiteindelijk viel er goed mee te leven en voorkwam het de enorme expansiedrift die we het laatste jaar gezien hebben. Ik heb niets tegen gezond ondernemen, maar groot worden om maar groot te zijn, is niet goed voor mens en dier.

Er is nog iets dat heel snel kan veranderen. 15 jaar geleden telde alleen de Inet en als je toen zei dat levensduur en gezondheidskenmerken ook bijdroegen aan je inkomen, werd je niet voor vol aangezien. Nu is het precies andersom en is productie ineens niet meer zo belangrijk. Vooral percentage eiwit en kilo eiwit stieren moeten er aan geloven. Iets waar we 40 jaar aan hebben gewerkt, wordt zomaar

overboord gezet, omdat we Amerika willen na-apen. Het is nu zo dat stieren met een negatieve productievererving bovenin de NVI-lijst kunnen staan, waarbij vooral de uiers verschrikkelijk worden overgewaardeerd. Daar is geen economische reden voor. Stieren met een uierscore van boven de 110 geven geen hogere aanhoudingscijfers dan een stier met 104. Wat we ook weten, is dat stieren met een hoge uierscore ook bovengemiddeld scoren voor hoogtemaat. Bij grote koeien worden de uiers overgewaardeerd door de inspecteurs. Als je alleen op NVI zou selecteren, worden de koeien steeds groter.

Toch komt er een kentering aan. In verschillende vakbladen stonden bedrijfsreportages van grote bedrijven, waar bedrijfsleiders vonden dat de koeien te groot worden. Grote koeien geven te veel problemen, kortom ze kunnen niet goed functioneren. En dit komt ons bekend voor. De analyseurs die elke dag veel koeien zien en veel veehouders spreken, roepen dit al jaren. We hoeven ook echt niet terug naar de jaren '60 van de vorige eeuw, toen ze stieren selecteerden die koeien fokten die maar 1.25 m waren. Maar als de Nederlandse fokkerijdeskundigen eerder naar de praktijk geluisterd hadden, dan hadden we nu voorop gelopen.

Maar de fokkerij leeft in een droomwereld van cijfertjes, van steeds hogere cijfertjes. De proefstieren, zo blijf ik ze toch maar noemen, hebben allemaal tussen de +700 en +900 levensduurdagen. Dit kan gewoon niet, onmogelijk! Als je de nieuwe aanhoudingscijfers van de NVO bekijkt, dan zie je het verschil tussen levensduurdagen en hoe lang de koeien werkelijk op de bedrijven blijven. Geen gecorrigeerde cijfers, maar de eerlijke werkelijkheid. Met die werkelijkheid hebben we elke dag te maken, de meeste dromen zijn bedrog.

De voorzitter, Johan van Houwelingen.

Notulen jaarvergadering

Notulen jaarvergadering, gehouden op 11 april 2015 in Café-Restaurant Overwijk te Tijnje.

Johan van Houwelingen opent de vergadering en heet iedereen van harte welkom, in het bijzonder de sprekers Jason en Donna Myers uit Amerika. En Piet en Dieks de Boer en Berend Bos uit Tjalleberd waar 's middags de excursie plaatsvindt.

De voorzitter is blij met deze sprekers, want zij hebben op hun eigen wijze hun bedrijf ontwikkeld en rendabel gemaakt. Want er zal geld verdiend moeten worden om de rekeningen te betalen. Bill Weeks' filosofie was: boerenfamilies helpen geld te verdienen met hun koeien. Met fokkerij kun je daar zeker in sturen en daar zijn onze analyseurs dagelijks mee bezig. Ons een hulpmiddel te geven, waarmee wij de volgende generatie kunnen verbeteren. De balans tussen rond en scherp is van grote waarde ofwel: te rond om te melken of te scherp om te leven. Beide wil je niet. Als ze alleen maar veel geven als je ze hard voert en de natuurlijke wil om melk te geven ontbreekt, heb je een probleem. Andersom ook, wanneer ze wel veel willen geven, maar je er niet genoeg voer in kunt krijgen.

Bij het groter worden van de bedrijven wordt die balans alleen maar belangrijker. Er is geen tijd meer om individuele dieren aandacht te geven. Het gevolg is dan hoge vervangingspercentages. Met alle nieuwe richtlijnen en wetgeving moet je juist minder voer in jongveeopfok stoppen, zodat er meer overblijft om melk van te maken. Dit is waarom er nog steeds toekomst is voor Triple-A, want op het ogenblik kun je door de Triple-A-codes van de stieren veel kaf van het koren scheiden. Triple-A blijft een eenvoudige manier om functionele koeien te krijgen.

Dit is beslist geen achterhoedegevecht, gezien het feit dat particuliere KI-verenigingen zelf stieren vermarkten. Een logisch gevolg omdat de meeste KI's in de wereld meedoen aan de ratrace

'wie heeft de hoogste stier' en daardoor is er een gebrek aan stieren met de kwaliteiten 516 in willekeurige volgorde. Daar komt nog bij, dat de variatie in bloedvoering steeds kleiner wordt. Het blijft dus voor ons als Triple-A-boeren zoeken naar stieren die qua bloedvoering, code en fokwaarden, datgene kunnen toevoegen wat nodig is om een volgende generatie te fokken, die weer beter is en waar de boer de rekeningen weer kan van betalen. Deze uitspraak kunnen we mooi gebruiken als thema voor deze jaarvergadering.

Een goed gevulde zaal bij Cafe Overwijk in Tijnje.

Mededelingen

Ruud Kemna is dit jaar begonnen als nieuwe analyseur.

NVO: meer openheid in cijfers, aanhoudingscijfers publiceren en uitleg geven wat de cijfers inhouden. TIP-index samenstellen en publiceren.

Er zijn geen op- of aanmerkingen gekomen op de notulen van de jaarvergadering van vorig jaar.

Verslag penningmeester

Overzicht financiën.

Financieel jaarverslag Triple A vereniging
1 november 2013 t/m 1 november 2014

<u>Ontvangsten</u>		<u>Uitgaven</u>	
Saldo rekening 1-11'2013	€ 7105,06	Jaarvergadering	€ 3224,85
Contributie	5591,00	Nieuwsbrieven	2520,25
Overige ontvangsten	177,83	Vergaderkosten	615,00
		Contributie NVD	225,00
		Terugboeking	120,00
		Website	84,98
		Bankkosten	225,76
		Nieuw saldo 31-10'14	5878,05
Totaal	€ 12873,89	Totaal	€ 12873,89

Windsor Manor Holsteins

Jason Myers van Windsor Manor neemt als eerste spreker het woord op deze vergadering. Het bedrijf heeft onlangs zijn derde veiling gehouden. Omdat de volledige melkveestapel en een groot deel van het jongvee is verkocht, is het mogelijk dat Jason en Donna Meyers bij ons een lezing willen en kunnen houden. Windsor Manor is een typisch Amerikaans fokbedrijf waar inkomsten uit de verkoop van vee een groot deel van de totale omzet bedraagt.

Jason Myers begint zijn verhaal met dat hij graag zijn passie over fokkerij wil delen met anderen, alleen kwam hij erachter dat er dan ook een speech op papier moest komen. En dit had hij sinds zijn afstuderen in 1960 niet meer gedaan. Het liefst zou hij gewoon tussen de koeien zijn verhaal willen houden. Jason en Donna wonen in de Amerikaanse staat Maryland en boeren daar sinds 1985, nadat zij samen met de ouders van Jason een maatschap hadden gevormd. Bij het splitsen van de maatschap waren de machines in twee uur verdeeld, maar de dieren verdelen heeft enkele dagen gekost. Op het bedrijf hebben altijd tussen de 35 en 75 koeien gelopen, zowel zwart- als roodbonte Holsteins.

Tot 2001 werd er in een grupstal gemolken, daarna bouwden ze een ligboxenstal. Vanwege het goede klimaat worden de koeien altijd geweid, op enkele weken in de winter na. Voer wordt in torensilo's opgeslagen. In 1985 werden er in de staat Maryland strengere eisen rondom mestaanwending van

kracht, waardoor er in mestopslag geïnvesteerd moest worden. Het land wordt minimaal bewerkt vanwege erosiegevaar. De totale oppervlakte bedraagt 90 ha, waarop naast blijvend gras ook maïs, soja, gerst, tarwe en luzerne worden verbouwd. Veel landwerk wordt uitbesteed aan een loonwerker.

Jason Myers kwam in aanraking met Triple-A toen hij nog met zijn vader boerde. Bill Weeks heeft voor het eerst in 1979 de koeien geanalyseerd. Het bezoek maakte indruk op Jason. 'Ik heb nooit weer met iemand door de stal gelopen die mij zo veel inzicht heeft gegeven. Hij zette mij aan het denken om op een andere manier naar de koeien te kijken. Je was compleet onder de indruk van hoe zijn kennis was van hoe een koe in elkaar zat.' Vanaf het begin vindt Jason Triple-A het meest logische instrument dat beschikbaar is om een koe te fokken. Alle dieren op Winsor Manor worden geanalyseerd en de stieren worden met behulp van hun code uitgezocht.

Jason stelt dat naast de code een goede afstamming van net zo'n groot belang is. Dat kunnen ook stieren zijn die niet bovenaan in de indexlijst staan. Stieren die het best op Winsor Manor hebben gewerkt zijn Elevation, Blackstar, Durham, Goldwyn en Shottle. Het voordeel van Triple-A is dat het ons beter vee heeft gebracht, maar nog belangrijker is dat het ons dwong om nog doordachter een paring te maken. Op deze manier is er een veestapel gefokt die veel balans had en daardoor makkelijk was te verkopen.

Op Winsor Manor zijn twee belangrijke families aanwezig: Rudolph Zip en Ruby Red. Zip is 17 jaar oud geworden en heeft naast veel melk ook voor veel nakomelingen gezorgd. Ze was een makkelijke koe om mee te werken, ze had nooit mastitis en na 5 of 6 spoelingen was ze vaak weer in één keer drachtig. Zij was bovendien een mooie koe die met 95 punten is ingeschreven. Op de verschillende veilingen die er zijn gehouden, waren de nakomelingen van Zip zeer gewild en brachten ze veel geld op.

Ook de nakomelingen van Ruby Red zijn zeer goede en functionele dieren, met hoge exterieurcijfers.

Het moeilijkste in de tegenwoordige tijd is volgens Myers dat de meeste KI-verenigingen genomics hoog in het vaandel hebben. 'Maar KI St. Jacobs hanteert nog steeds de gezonde boerenverstandformule op basis van koefamilies en daar scoren zij ook goed mee.'

Jason eindigt zijn verhaal mooi: 'Genetische evaluaties veranderen voortdurend, ik heb het gevoel dat men een bewegend doel probeert te raken.' De toegekende aAa-code van een dier geldt voor haar hele leven. Het is interessant op te merken dat in Zips leven haar index zo'n 45 keer is veranderd, maar haar aAa-code haar hele leven hetzelfde is gebleven. Hoe hard de academici ook proberen, het zal ze nooit lukken om een formule te bedenken om een mooie koe te fokken.

Triple-A zal dan ook altijd een belangrijke plaats innemen bij het fokken van goede kwaliteitsdieren. Een 'gezond verstand instrument' gecreëerd met de kennis van een briljante man... Bill Weeks.

In een korte discussie wordt veel over ronde stieren gesproken, vooral code 5 en 6 is moeilijk te vinden bij stieren. Is het niet een optie voor Winsor Manor om met bijvoorbeeld St. Jacobs ronde stieren te fokken, zodat er weer meer breedte bij de koeien komt? Joost bedankt de familie Myers voor hun verhaal en overhandigt hen een bord met een afbeelding van Zip.

Mts. De Boer-Bos

Als tweede spreker komt Piet de Boer aan het woord om ons iets te vertellen over het bedrijf dat wij 's middags bezoeken. De maatschap bestaat uit Piet en Dieks de Boer en Berend Bos en is gesitueerd in Tjalleberd vlakbij Heerenveen. Het bedrijf heeft de laatste jaren een spectaculaire ontwikkeling doorgemaakt. In 2007 werd de eerste honderdtonner gehuldigd, nu acht jaar later staat de teller op maar liefst 25 stuks. Van deze 25 koeien hebben ondertussen zes de grens van 10 ton vet

en eiwit ook overschreden. Vooral de bouw van de serrestal in 2006 heeft het mogelijk gemaakt om de koeien het nodige comfort te geven en uit de koeien te halen wat erin zit.

De maatschap is 12 jaar geleden begonnen met het Triple-A-systeem, omdat er te veel tegenvallende resultaten waren. Vooral vaarzen die snel opbrandden en niet in staat waren om meerdere lactaties mee te gaan. Wat opviel bij de koeien die wel functioneerden, was dat zij nakomelingen waren van stieren die niet bovenaan de indexlijst stonden, zoals Ronald en Archibald. Sindsdien wordt Triple-A als leidraad gebruikt, waarbij opgemerkt wordt dat het systeem nog meer nadruk mag geven aan het eerste cijfer. Zodat je als veehouder weet of er grote variatie bij de koe en stier is, je zou dan nog betere paringen kunnen maken. Het belangrijkste is volgens Piet het kijken naar dochters van stieren, zodat je een goede indruk krijgt wat de stier kan. Daarnaast is geduld heel belangrijk, niet achter alle nieuwe stieren aanhollen. De indexdraaien worden voor de gewone veehouder een grote cijferbrij waar ze niets meer van snappen.

Piet de Boer hield 's morgens een presentatie over zijn bedrijf en vooral de fokkerij. 's Middags konden we de veestapel bewonderen in de serrestal.

Op het 130 ha grote bedrijf verdeeld over drie locaties worden 215 melkkoeien gehouden en 120 stuks jongvee. De melkkoeien en het jongvee tot 5 maanden staan op het hoofdbedrijf.

De productie is 9.000 kg melk met 4,25% vet en 3,45% eiwit. De koeien worden geweid uit overtuiging, het is gezond voor de koeien en de positieve reactie van de burger is belangrijk voor de acceptatie. Het bedrijf staat in een lintbebouwing waar veel niet agrarische mensen wonen. Dit is onder andere een reden geweest om een robot voersysteem (Lely Vector) aan te schaffen. Met de robot is er minder geluidsoverlast. Ook krijgen de koeien nu 24 uur per dag vers voer. Het nadeel van het voeren met een robot is het grote aantal instellingen.

Op het bedrijf kunnen wij overal rondkijken. Wat opvalt, is de rust in de stal, terwijl er toch een overbezetting is. De koeien krijgen vooral rond het afkalven de tijd om te herstellen in een ruime strobox, hier staan ook een aantal koeien met een hoge levensproductie. Op de oormerken kunnen we een aantal vaderdieren lezen zoals Mascol, Legend, Prince, Leko, Active en proefstieren van KI Samen en Veecom. Ook zien we de Vector-voerrobot aan het werk, er is in september 2014 een voerschuur aan de stal gebouwd waar de voorraden staan. Meerdere keren per dag wordt er vers voer voor gedraaid en aangeschoven.

De koeien worden in een 24-stands carrousel van GEA gemolken. Een keurig bedrijf met koeien die in balans zijn en de mogelijkheid hebben om optimaal te produceren. Maatschap De Boer-Bos, bedankt voor het openstellen van jullie bedrijf.

Afscheid Joost Wesseling

Joost sprak in zijn afscheidsspeech mooie woorden die we voor u zo letterlijk mogelijk op papier hebben gezet.

Joost werd bedankt voor zijn diensten en kreeg een schilderij van één van hun 100.000 liter koeien.

Wij hebben veel foto's liggen, stapels zelfs veelal van keuringskoeien, maar we hebben ook onze 100.000 liter koeien op de foto gezet, niet zoveel als de familie De Boer-Bos maar toch ook wel tegen de twintig. En daaruit heb ik de foto gekozen met de mooiste kop. Deze had een mooie brede kop, dus vandaar. Ons fokdoel is door de jaren heen ook wel wat veranderd. Voorheen kwamen er bussen vol met mensen die koeien bewonderen. Die koe hadden we dan in het strohok en achteraf was je weer blij dat ze weg waren, want die koe moest ook gewoon in het strohok liggen. Koeien die als vaars soms wel 41 liter gaven, maar dan ook weer laat geïnsemineerd werden, soms wel tegen de 300 dagen. Een echte showkoe. En dat is natuurlijk wel leuk als het om één koe gaat, maar als je daar een stuk of honderd van hebt dan heb je gewoon een extra medewerker nodig om dat soort koeien na te kunnen lopen. En zo zijn onze mooiste koeien zo'n 15 jaar geleden toch wel de aanleiding geweest om met Triple-A te gaan werken. Mooi is niet altijd duurzaam. Mooi is natuurlijk altijd een rekbaar begrip en daarom dacht ik, ik neem gewoon een 100.000 liter koe. Dat is toch wel een doel van ons allemaal en sluit ook mooi aan op de dag van vandaag.

Verder nog iets over de vereniging. Ik denk dat wij een heel bijzondere en unieke vereniging hebben en dat wij daar met zijn allen ook heel trots op mogen zijn. Binnen deze vereniging is het altijd mogelijk dat mensen kunnen zeggen wat ze denken, dat vind ik heel belangrijk, dat heb ik zelf ook altijd in het bestuur kunnen doen. Als je een professor bestuurskunde vraagt hoe het bestuur functioneert, dan zal hij misschien zijn vraagtekens zetten (we wijden in ons fokkerijenthousiasme wel eens uit over andere onderwerpen dan die op de agenda staan). Maar we kunnen altijd alles tegen elkaar zeggen en het wordt altijd gerespecteerd en dat is heel erg belangrijk denk ik. Elke veehouder, zowel gangbaar, biologisch, Holstein, FH, genomics, proefstieren of eigen stieren, iedereen kan hier gewoon lid zijn en gerespecteerd worden. Daarom refereer ik er ook graag even aan dat we moeten zorgen dat deze vereniging blijft bestaan en ieder zijn steentje bijdraagt.

Voorstellen nieuwe secretaris Jan Vonk

Beste leden,
Tijdens de laatste ledenvergadering heb ik me al kort aan de aanwezigen voorgesteld, via deze nieuwsbrief nu ook aan alle leden. Mijn naam is Jan Vonk en samen met mijn vrouw Hermineke woon en werk ik op een boerderij in Goudriaan, gelegen in de Alblasserwaard. Dit is een water- en koeienrijk gebied. We beheren ruim 50 hectare grasland en melken daarop ongeveer 80 koeien. Het is een echt grasbedrijf, met weidegang overdag en veel kuilgras. We telen en voeren geen mais. Mijn hobby bestaat uit het fokken van paarden, waarover in een van de laatste nieuwsbrieven iets meer staat.

Triple-A is al sinds de maatschap met mijn vader een belangrijk aspect in de fokkerij. Sinds 2006 worden de koeien geanalyseerd. De belangrijkste motivatie om te kiezen voor dit systeem en er zeker ook mee door te gaan, is vooral de eenvoud en de rust die het geeft. De meeste stieren gebruiken we ook

jarenlang. Een paring is bepalend voor de bouw van het dier dat daaruit geboren wordt. Ik voel me daar zeer verantwoordelijk voor, omdat de bouw bepaalt hoe het dier functioneert. We streven naar een gemiddelde productie en een bovengemiddelde levensproductie. Als lid van het bestuur hoop ik me in te zetten voor meer bekendheid van het systeem, met name in het westen en zuiden van het land. Ook Triple-A in combinatie met welzijn en duurzaamheid vraagt nog meer aandacht.

Jan Vonk

Antwoord Mary Weeks

Tijdens de rondvraag op de jaarvergadering van de Triple-A-Vereniging op 15 april 2015, stelde één van de leden een aantal vragen over het aftreden van Jim Sarbacker, het aAa® eigendom en de exploitatie. Ik wil graag reageren op deze vragen.

Ik ben Mary Weeks Dransfield en ik ben mijn hele leven betrokken geweest bij aAa®. aAa® was het levenswerk van mijn vader Bill Weeks. Zijn werk blijft voor ons een familie-erfenis. Van 1979 tot 1982 werkte ik fulltime met mijn vader samen. Na zijn dood in 1994, was ik samen met mijn moeder Doris Weeks

eigenaar van de handelsnaam aAa® en Weeks® .

In 2007 kochten mijn man Dave Dransfield en ik het belang van mijn moeder in de Weeks Corporation, die de aAa® en Weeks® handelsnamen bezitten.

In 1999, in de tijd dat ik samen met mijn moeder eigenaar was, hebben we het aAa® en Weeks® Trademark verhuurd aan analyseur Jim Sarbacker en hebben hem gevraagd om de business te beheren. Hij verving Ed Hubbell, die lange tijd beheerder was geweest. Deze overeenkomst met Jim Sarbacker is voortgezet tot het voorjaar van 2013, waarin er grote verschillen ontstonden in inzicht over actuele zaken en de toekomst van aAa®.

Uit respect voor Jim Sarbacker zijn de details van deze verschillen niet openbaar bekendgemaakt. Maar we verzekeren u, dat Jim Sarbacker zich volledig bewust was van deze details. In december 2013 werd duidelijk dat wij geen oplossing konden vinden voor deze verschillen.

Jim Sarbacker heeft vrijwillig ontslag genomen van de functie als beheerder. Op zijn verzoek boden we hem een licentie aan om een goedgekeurd aAa® analyseur te blijven op dezelfde voorwaarden als alle andere analyseurs en hij heeft dit geaccepteerd.

Wij zijn Jim Sarbacker dankbaar voor wat hij voor aAa® en Weeks® heeft gedaan in de tijd dat hij onze manager was.

Sinds wij de uitvoering en het beheer van het aAa® en Weeks® handelsmerk hebben overgenomen, hebben Dave en ik heel hard gewerkt om onze diensten uit te breiden en te verbeteren, zodat aAa® en Weeks® over de hele wereld succesvol kunnen zijn. Er werden meer koeien geanalyseerd in 2014 dan in 2013. En we hebben in 2014 drie nieuwe analyseurs goedgekeurd en in 2015 tot dusver één.

Ons doel is dat aAa® en Weeks® Animal Analysis melkveehouders wereldwijd kan helpen om betere dieren te fokken.

We zullen ons best doen om alle aAa® analyseurs te ondersteunen en onze

klanten de hoogste kwaliteit service te verlenen, nu en in de toekomst.

Dat is onze verplichting naar de aAa® en Weeks® analyseurs, de klanten en onze supporters.

Met vriendelijke groet,

Dave Dransfield en Mary Weeks
Dransfield, aAa® en Weeks® eigenaars

Facebook: [Weeks & aAa Users Forum](#)

Sinds kort is er een besloten groep op Facebook waar plaats is voor discussie, ervaringen of het plaatsen van foto's om iets te illustreren of om een vraag te kunnen stellen, of natuurlijk omdat degene graag de geweldige prestaties van een koe met een ander wil delen. We hebben voor de nieuwsbrief een stukje uit het Engels vertaald. Wilt u ook bij deze groep horen. Toets dan op Facebook in de zoekbalk "weeks en aAa users forum" in en daarna op knop lid worden drukken. De beheerder zal u vervolgens accepteren zodat u toegang krijgt tot deze pagina. Het is begonnen met een paar introducties waarvan we die van Kathrine Zimmerman vertaald hebben. Inmiddels staan er al enkele leuke onderwerpen en reacties op de pagina te lezen, o.a een link over Elevation waar weer diverse leden op gereageerd hebben en een link over een reportage van Burket Falls Farm. De groep bevat inmiddels 147 leden vanuit de hele wereld.

Een Ramos-dochter die Simon Redelfs uit Duitsland op het forum zette. Ze is zevendekalfs en ze stormt direct na melken naar het voerhek om te vreten zoals Simon het omschrijft.

Kathrine Zimmerman, Nieuw-Zeeland

Hallo, ik ben Kathrine en ik ben door onze dochter Tracey in contact gekomen met Triple-A. Mijn man Graeme en ik melken onze koeien in Toko, Taranaki, Nieuw-Zeeland. De laatste twintig jaar hebben wij Tracey alles geleerd wat ze tot dusver wist. Kort geleden is ze deze barrière echter gelukkig ontstegen. De rollen zijn inmiddels zelfs omgedraaid. Het leuke is, ze neemt ons 45 jaar terug in de tijd wanneer ze de vorm van een koe en de functie daarvan aan ons uitlegt. Op ons ouderlijke bedrijf werd een tochtige koe naar het stierenhok gebracht, vervolgens werd er een stier gekozen uit een stierenhok. Toen we 10 jaar oud waren en onze ouders hielpen, wisten we hoe een dier fokte en keken we ook naar de lichaamsbouw van elk dier voordat ze gedekt werd. Met de komst van de KI zijn dat soort gewoonten langzaam minder geworden. Ik weet dat de koeien die we nu melken niet meer de koeien zijn die we 10 tot 20 jaar geleden molken. Dus wat hebben we fout gedaan? Toen Tracey langs kwam om Triple-A uit te leggen leek dat zo logisch en overeen te komen met ons gezonde verstand. De dag dat ze onze koeien kwam analyseren was dan ook een prachtige dag.

Waarom niet elke 2 jaar een kalf?

(door Marcel Verboom)

WAARSCHUWING, de volgende inhoud kan als schokkend worden ervaren (lol)

In de laatste Veeteelt wordt er opnieuw weer gehamerd op het belang van een korte tussenkalftijd. Men kan er vanuit zowel sociaal/maatschappelijk en economisch oogpunt ook anders naar kijken.

Dit is geen pleidooi voor een langere tussenkalftijd noch een standpunt vanuit triple-a. Het is slechts een boodschap van mij bedoeld als steun in de rug om vooral uw bedrijfsspecifieke tussenkalftijd ZELF te bepalen.

Al een lange tijd verbaas ik mij over de focus op tussenkalftijd, alsof dat het allerbelangrijkste getal is. Vooral de laatste tijd met het eindigen van het melkquotum gaat het vaak over tochtigheidsdetectiesystemen, vaak met bijbehorende begeleiding (spermaverkoop) om de veehouder te 'ontzorgen'. Maar ook hebben vele adviseurs het alsmoer over dat je eigenlijk niet meer dan 160 dagen gemiddeld in lactatie moet zitten, want dan ben je efficiënt. Nu kun je ook daar je vraagtekens bij zetten, hoe wordt de inzet van lichaamsreserves in het eerste deel van de lactatie ingewogen? Men kan zich afvragen of dit de weg is die we op moeten. Koeien die geacht worden in 305 dagen veel melk te geven met hoge gehalten en een laag celgetal, met elk jaar een kalf en ook nog liefst zonder antibiotica droog. En de veehouder wordt geacht dat te kunnen managen. Want adviseurs kunnen jullie van alles vertellen, maar jullie veehouders moeten het doen! Tijd om er eens een andere visie op los te laten.

De favoriete koe van Simon Redelfs is een droogstaande, bijna zevendekalfs Ramos x Patron x Black (v. Blackstar) x Beautician x Warden x Starlite x Monitor die hij op het Weeks en aAa forum zette.

Als ik veehouder zou zijn, dan zou mijn streven het volgende zijn. Als vaars iets beneden de 2 jaar afkalven, de tweede keer afkalven op ruim 3 jaar en vervolgens om het jaar, dus als 5-jarige en 7-jarige, etc. Streven naar 100 000 kg melk in 5 lactaties.

Koeien moeten eigenlijk helemaal niet zo vaak afkalven. Het bezorgt je veel werk, veel risico en te veel kalveren. Vooral dat laatste, onderschat dat niet. Ik heb ook gekeken naar de uitzending van TrosRadar op 14 november, maar al heel lang daarvoor praatte ik hier al over. Het zwakke punt waar de melkveehouderij op kan worden aangepakt door dieractivisten, is het feit dat zij de kalveren zien als restproduct. En eerlijk gezegd als je mensen zo hoort doordrammen over een korte tussenkalftijd en een laag gemiddeld aantal lactatiedagen, want dat melkt zo lekker efficiënt, dan zijn de kalveren toch ook een bijproduct? Alleen maar om de koe weer aan de melk te krijgen. Het lijkt er bijna op dat iedereen belang heeft bij veel 'verse koeien' en jongvee (die hebben meer aandacht, krachtvoer, sperma, etc. nodig), maar heeft de veehouder dat ook?

Tegelijkertijd moet ook nog de levensduur omhoog. Maar van welke dieren? Hoe zit het eigenlijk met de levensverwachting van elk geboren dier? Die wordt absoluut niet hoger als melkvee ouder wordt met elk jaar een kalf... Dus als koeien afgevoerd zouden worden op een leeftijd van 9,5 jaar, met elk jaar netjes een kalf, hebben ze 8 kalveren gebracht waarvan er 1 nodig is om haar moeder te vervangen. De andere 7 belanden in een mesthok en worden gemiddeld niet ouder dan 15 maanden, wat de gemiddelde levensduur op 2,28 jaar brengt. Worden koeien maar 5,5 jaar en brengen ze 4 kalveren dan leven ze gemiddeld 2,31 jaar. Dus met het ouder worden van de melkkoe daalt de gemiddelde levensverwachting, weliswaar is het maar licht, van het geboren kalf. Van al die kalveren die in het mesthok verdwijnen, komt absoluut gezeik. Let maar op, Radar was een begin, of je het er mee eens bent of niet. Maar dan doen we de vaarzen toch op export? Ja zou kunnen, maar dan wel voor veel meer geld! Ik heb nooit begrepen waarom je een 'productiemiddel' onder de kostprijs aan je concurrent zou verkopen. Stel je voor dat bijvoorbeeld een fietsenfabriek die ook zijn eigen machines ontwikkelt om

fietsen te maken, jaarlijks die machines onder kostprijs verkoopt aan de concurrent en als het ware zegt: 'Hier jongens, kunnen jullie ook lekker fietsen maken.' Nee, dat doen alleen melkveehouders. En trouwens, geloof maar niet dat ze elders een beter leven krijgen. Opnieuw een voorbeeld waar in dit geval de exporteur een groter belang heeft dan de veehouder. Trouwens als elke melkveehouder zoveel zou opfokken als wat ie zelf nodig heeft voor vervanging, zijn er geen quota nodig.

Weer terug naar de koe. In mijn werk als Triple-A-analyseur kom ik jaarlijks in Ierland. Daar is de laatste 15-20 jaar extreem gefokt op vruchtbaarheid, omdat het merendeel van de bedrijven 100 procent voorjaarskalvend is. Dat is terug te zien in de veestapels, melktype is aan het verdwijnen. Er komt natuurlijk wel weer eens een stier bovendien die melktypisch is, maar daar is nu het wachten op. De focus lag eigenlijk alleen maar op vruchtbaarheid, in februari/maart afkalven, in mei/juni weer drachtig maken en dan eind november alles droog. Het vermogen om 'op te drogen' in november/december is ook een doel geworden. Inmiddels komen er klachten dat ze steeds meer koeien moeten melken om dezelfde kilo's te leveren, omdat de wil om te melken achteruit gaat.

Een melkkoe heb je om te melken en doordat er een relatie bestaat tussen functie en vorm betekent het dat een melkkoe melktypische eigenschappen hoort te hebben. Wij zien steeds meer koeien die met driemaal daags melken en hard voeren veel melk geven, maar die eigenlijk niet echt melktypisch zijn. Tegen de natuur in werken is moeilijk en meestal te duur. Men kan zich dan ook afvragen wat voor koe er wordt gecreëerd als ze in korte tijd veel melk moet geven, maar ook weinig genoeg om droog te kunnen zetten na 10 maanden. Zijn dat koeien die op en neer gaan in hun conditie en in de eerste 100 dagen van de lactatie veel conditie verbranden? Ja, dan zijn ze inderdaad op dat moment efficiënt als je alleen kijkt naar wat voor voer ze opvreten. Hard voeren in een TMR-rantsoen is ook

enorm in opmars, 'maar dan moet de koe wel snel drachtig anders worden ze te dik' (kalf bijproduct?). Daarbij zegt men wel dat je de koe het beste maar vóór de 50ste lactatiedag kan insemineren, 'want dan is het eitje nog goed'. Als dit zo doorgaat is na 30 dagen het 'eitje' al niet meer goed. Misschien moeten we wel wachten tot het moment dat het eitje opnieuw weer van voldoende kwaliteit is!

Hoe kom ik tot mijn eigen ideale afkalfpatroon? Na de eerste kalving op 22 tot 24 maanden, wil ik een koe op ruim driejarige leeftijd opnieuw laten kalven, om zo het volwassen potentieel te benutten. Daarna proberen om een hoge piekproductie te bereiken, zodat ze ook langer op een redelijk niveau doorgeven, om vervolgens droog te gaan na 22 maanden melken. Dan zijn er twee maanden tijd om de koe een goed droogstandsrantsoen voor te schotelen en het uierweefsel te laten herstellen. Dit betekent ook gelijk dat het aantal droogstaande koeien halveert of anders gezegd dat een koe één extra maand per jaar productief is. Wat neerkomt op circa 800 kg melk per jaar extra.

Bij een goede vriend van mij hebben wij de melkcontrole eens bekeken en gezocht naar koeien met lange lactatiedagen en we vonden het volgende:

Koe 6389

2e kalfs 305 dg 12629 kg 4,47 3,68
nu op 517 dg 19,8 6,24 4,86

Koe 6150

4^e kalfs 305 dg 15583 kg 3,96 3,20
nu op 459 dg 34,2 4,71 3,85

Koe 6416

2^e kalfs 305 dg 12079 kg 3,94 3,39
nu op 391 dg 29,2 4,59 4,06

Koe 6222

4^e kalfs 305 dg 13786 kg 4,34 3,68
nu op 524 dg 26,0 5,33 4,24

Koe 6306

3^e kalfs 305 dg 15410 kg 4,29 3,27
nu op 342 dg 38,2 4,85 3,70

Gem. 305 dg 13897 kg 4,20 3,44
nu op 447 dg 29,5 5,04 4,05

Wat blijkt is dat deze groep koeien in staat is om bij gemiddeld 447 lactatiedagen bijna 30 kg melk te

produceren met 5,04 procent vet en 4,05 procent eiwit! Dat zijn dure liters, die tot stand zijn gekomen met weinig krachtvoer. Het lactosegehalte is ook enkele tienden van een procent lager, wat betekent dat een kilo melk minder energie kost om te produceren. Als je het doortrekt naar een volledige extra 365 dagen productie (dus van 305 tot aan 670 dagen) geven deze dieren met de spreekwoordelijke 'twee vingers in de neus' een extra 8.000 à 10.000 kg met 5 procent vet en 4 procent eiwit. Gunnen wij ze dan een jaar extra om te herstellen? Laatst was te lezen dat onderzoekers hebben gevonden dat een afkalving gemiddeld 300 euro kost aan diergeneeskunde, KI, uitval, etc. Hoeveel liter moet er geleverd worden om dat te betalen! Bij een melkprijs lager dan de kostprijs zoals nu, verdien je het niet meer terug!

Het zit echt 'in onze hoofden' dat een koe elk jaar zou moeten afkalven. Klinkt ook wel 'natuurlijk' (in het voorjaar). De reden dat in de natuur de meeste herkauwers elk jaar afkalven, is omdat de overlevingskansen laag zijn. Er gaan veel kalveren dood door ziekte en predatie en veel oudere dieren aan predatie of bijvoorbeeld strenge winters. Over het algemeen kun je als herkauwer beter op een melkveebedrijf geboren worden dan in de vrije natuur, die is hard en gemeen. Aangezien wij hier geen dieren verliezen aan grote roofdieren, droge zomers of strenge winters (toch makkelijk dat kunnen opstallen), vallen de redenen van elk jaar afkalven weg.

Nu zijn bij bovenstaande nog wel wat kanttekeningen te plaatsen. Ten eerste hebben we niet de minste dieren gepakt. We willen laten zien wat er mogelijk is, je kunt er immers ook op fokken (melktype). De voorbeeldkoeien hebben in de eerste 305 dagen extra melk geproduceerd, omdat ze toen niet geremd werden door de dracht. Deze melk komt eigenlijk op het conto van de tweede 305 dagen. De meeste koeien in dit voorbeeld kalven ruim binnen de 730 dagen, dat wil zeggen dat de remmende werking van dracht op melkproductie vroeger zijn intrede heeft gedaan dan

wanneer zij wel op die 730 dagen zouden afkalven.

Deze dieren zijn hun lactatie gestart in een tijd waarin nog niet eens het maximale eruit is gehaald, omdat het quotum toch werd overschreden. Dat kun je ook zien aan de laatste melkcontrole: de koeien tot en met 120 dagen in productie, hebben een bsk van 55, die tot aan 305 dagen een bsk van 48. Dus er is nog meer mogelijk, immers een hogere piek zorgt meestal ook voor een hoger productieniveau later in de lactatie.

Als enige nadeel kan ik bedenken dat al die koeien elke drie weken tochtig worden en die zijn een gevaar voor zichzelf en anderen.

Laat alles eens op u inwerken en denk na over wat de consument denkt over al die kalveren elk jaar, die niet worden geboren om het kalf zelf maar om de moeder te kunnen melken. Nogmaals, het lijkt erop dat dit echt een pijnpunt wordt voor de melkveehouderij. Er valt op persistentie te fokken, kijk maar naar de melkgeiten, die lammeren vaak maar eenmaal en worden daarna jaren achtereen gemolken. De koe kan met elke twee jaar afkalven weer op krachten komen en de veehouder heeft minder werk met 40 procent minder afkalvingen per jaar en dus ook 40 procent minder verse koeien en 40 procent minder kalveren te voeren. Want jullie veehouders moeten het doen, de adviseurs komen u echt niet helpen als er midden in de nacht een koe kalft. Het zou een enorme stimulans kunnen zijn voor de levensduur, immers veel dieren raken kort na hun laatste afkalving in de problemen. Dit tezamen met 40 procent minder dieren die drooggezet moeten worden, zal een enorme reductie in het antibioticagebruik teweegbrengen. Een doorsnee bedrijf van 120 koeien zal dan een 70 dieren in hun 305 dagen hebben en 50 dieren tussen de 305 en 670 dagen.

Dit geeft kansen om twee groepen te maken waarbij de hoogproductieve dieren alle aandacht krijgen en waarbij de lage groep, die gemakkelijk te managen is, veel minder aandacht behoeft. Denk ook aan de bedrijven die inmiddels niet meer beweiden omdat de

koppel te groot is of de huiskavel te klein. Deze kunnen de lage groep weer laten grazen en wellicht ook nog wat weidepremie ontvangen, trouwens ook niet slecht voor het imago van de melkveehouderij. Een koppel fijne, gezonde koeien, met inmiddels weer wat conditie, in de wei is pure reclame. Deze koeien zijn vanwege hun lactatiestadium beter bestand tegen weersinvloeden, bovendien past het eiwitrijke gras goed bij het rantsoen van deze groep. Kijk naar de kansen voor dit concept, laat u niet gek maken door adviseurs, u moet helemaal niets. Bepaal voor uzelf hoe u uw bedrijf wilt organiseren, maar laat u niet wijsmaken dat tussenkalftijd zo'n beetje het allerbelangrijkste kengetal is. Dat hangt grotendeels van de koe af die u wilt fokken en het bedrijfssysteem wat u hanteert.

Analyseren in Polen

Elk jaar in mei ga ik naar Polen om koeien te analyseren. Zo kom ik al 5 à 6 jaar in het noorden van Polen (Maurice heeft ook enkele bedrijven in Polen, net over de grens bij Frankfurt a/d Oder). Tot nog toe deed ik dat altijd met de auto. De eerste jaren alleen Polen en later combineerde ik dat met enkele Oost-Duitse bedrijven. Je moet je voorstellen dat wanneer je bij Hamburg bent, je op een derde van de af te leggen afstand bent, van Hamburg naar de Poolse Grens is tweederde en dan komt er nog dat hele stuk in Polen, op 90 km wegen en door dorpen waar je 50 mag, regelmatig zit er dan een vrachtauto voor je. Het resultaat is dat je gemiddeld vaak maar 60 kilometer per uur aflegt. Dus uiteindelijk is de reistijd in Polen bijna de helft.

Maar er is sinds dit jaar een nieuwe vlucht vanaf Groningen Airport naar Gdansk. Prijsvechter Wizzair biedt deze vluchten aan voor prijzen waarvan ik niet snap dat dat uit kan. Zo hoefde ik bij op tijd boeken maar 18 euro te betalen. Daar kan je uiteraard nooit voor rijden en in een uur en een kwartier sta je weer aan de grond in Gdansk.

In Gdansk aangekomen met een huurauto eerst op naar Sebastiaan

Huisman, 180 km naar het zuidwesten richting Szczecinek, een ritje van een kleine drie uur. Sebastiaan is daar de directeur van de melkveedivisie van het grootste biologisch dynamische bedrijf van Europa. Er worden 360 koeien gemolken en er vindt ook nog akkerbouw en tuinbouw plaatst. Totaal omvat het bedrijf 1.900 ha waarvan 1.600 ha landbouwgrond. Het is een dorpsstichting die een aantal vervallen dorpjes na de val van de muur weer nieuw leven in wilden blazen. Een Poolse oud-parlementariër heeft zich in de jaren '30 van de vorige eeuw sterk gemaakt voor de biologisch dynamisch landbouw en daar is dit project uiteindelijk weer uit ontstaan. Men wil door middel van de biologisch dynamische landbouw eigenlijk laten zien hoe je goed voedsel produceert. Er werken 95 mensen op het bedrijf en ook nog 40 mensen met een verstandelijke beperking. De veestapel bestaat voor driekwart uit Holsteins en een kwart Brown Swiss. Het doel is om een veestapel op te bouwen met hoge levensproducties en daar wordt dan ook op gefokt. Het bedrijf is aangesloten bij de vereniging natuur gemaakte fokkerij. Günter Postler is hier de leider van en hij heeft op onze jaarvergadering in 2009 gesproken. De fokkerij is gebaseerd op de ideeën van professor Bakels. Hij haalde in de jaren '50 drie Amerikaanse koefamilies met enorme hoge levensproducties naar Europa en noemde die de A, B en C-lijn en ging die families afwisselend met elkaar paren. In de stal vinden we ook een tiental stieren, waarvan er enkele oudere ook nog uit de oude Bakels-lijnen stammen. De 10 jaar oude Preesident aAa156 staat er nog goed bij, Cadent aAa 513642 had helaas een blessure, maar stond er desondanks toch nog goed voor. De jongere lichter stieren heeft modernere genetica, maar wordt wel geselecteerd uit meerdere generaties hoge levensproducties. Er is tegenwoordig wel weer behoefte aan een nieuwe dekstier met 56 die aan de levensproductie-eisen voldoet.

Na het grootste gedeelte van de dag geanalyseerd te hebben en een goed gesprek met Sebastiaan en zijn bedrijfsleidster Monica Liberacka gehad te hebben, ben ik weer doorgereden.

Van Szczecinek naar Brodnica. 225 km en ruim 3,5 uur rijden. Hier werden we met gebak onthaalt door Mariusz en Bozena Hein. Dit is het tweede jaar dat ik op dit bedrijf kom, voorheen kwam Maurice hier. Maurice werd dan van het dichtstbijzijnde vliegveld gehaald, als een koning onthaald en weer teruggebracht. Omdat ik meerdere bedrijven bezoeken in die regio is een huurauto handiger. Maar het is een plezier om voor zulke dankbare mensen te mogen analyseren. Mariusz en Bozena werken ongeveer zes jaar met Triple-A. Als voormalige Provimi-medewerker was hij bij de familie Endendijk op excursie en daar vroeg hij wat die nummers boven op het bordje van die koeien betekenden. Triple-A-nummers was het antwoord en hij vroeg wat het inhield. Later kwam hij als vertegenwoordiger van Provimi ook bij andere bedrijven in Polen waar Maurice kwam te analyseren.

Mariusz had al jaren een ander beeld van hoe een Holstein-koe er ook uit zou kunnen zien. De Holsteins die hij uit Polen kende, waren veelal te smal en te teer. Hij liet me foto's zien van een reis naar de World Dairy Expo in 2000 en zag daar tijdens bedrijfsbezoeken knuppels van koeien lopen. De foto die hij mij liet zien was vooral een enorme 'strong' koe met enorm veel kilo's en weinig fijnheid, ook meer een 'tall' dan een 'smooth' koe. Niet echt een efficiënte producent en een koe die je zou analyseren met 165. Maar goed, hij was getriggerd om betere koeien te fokken dan hij toen deed.

Bij Mariusz en Bozena Hein worden de hoog productieve koeien gehuisvest in een grupstal met zand als ligbed. De oudmelkte koeien worden hier ook gemolken.

Mariusz en Bozena melken 150 melkkoeien, gedeeltelijk in een aanbindstal en de oudmelkte koeien in een ligboxenstal. Allen met zand in de boxen. De koeien worden allemaal gemolken in de aanbindstal. Zodra een gedeelte van de aanbindkoeien klaar zijn, worden zij losgemaakt en komen de oudmelkte koeien graag naar het betere voer om daar gemolken te worden en daarna mogen ze weer terug. Mariusz werkt zelf buitenshuis in de handel, omdat hij met zijn werk buitenshuis vier medewerkers kan betalen en hij zelf niet het werk kan doen van vier medewerkers. Hij ziet dat er in Polen ook gebouwd wordt, maar kiest er zelf voor om met de bestaande gebouwen door te gaan en eventueel in stapjes de gebouwen iets te optimaliseren. De melkproductie per koe bedraagt 10.612 kg melk met 3,92% vet en 3,3% eiwit.

De koeien krijgen veel maïs gevoerd. Omdat maïs uit een grote hoeveelheid omega 6 vetzuren bestaat, wordt er gebroken lijnzaad, wat veel omega 3 vetzuren bevat, bijgevoerd. Dit is nodig vanwege de vruchtbaarheid. De vruchtbaarheid schommelt tussen de 1,8 en 2,2 inseminaties per drachtigheid en wanneer het lijnzaad uit het rantsoen wordt gehaald, schiet dat snel richting 2,5 à 3,5. Het schijnt dat een teveel aan omega 6, een beetje dezelfde werking heeft als prostaglandine. Ook is het lijnzaad zeer goed voor de kwaliteit van de biest, is de ervaring.

De levensproductie bij afvoer was afgelopen jaar 38.473 kg melk en dat is voor Poolse begrippen nog hoger dan dat wij dat ervaren. Poolse veehouders vinden zijn koeien vaak te vet, maar Mariusz maalt er niet om. Dan brengen ze ook geld op bij afvoer. Sommige koeien hebben ook wel iets te veel conditie moet ik zeggen, maar die oudmelkte koeien laten dat lekkere hapje wanneer ze in de grupstal komen om gemolken te worden, natuurlijk niet liggen...

Mariusz kiest voor betrouwbare stieren, de strategie die ze al vele jaren volgen is dat ze graag stieren gebruiken die veel zoons in de toplijsten hebben staan.

Deze stieren hebben bewezen dat ze wat kunnen en zijn vaak voor niet al te veel geld te krijgen. In Polen wordt tegenwoordig veel genomics verkocht. Mariusz gaf aan wanneer je een inhoudelijke discussie probeert te beginnen over genomics, je op een lacherige wijze voor gek wordt verklaard. Nu trekt Mariusz zich daar niets van aan, maar het is wel de praktijk hoe Poolse veehouders massaal worden gepushed om genomicsstieren te kopen in plaats van dochtergetest.

Toen Maurice er voor het eerst kwam, waren er veel scherpe koeien en was vooral de kwaliteit 'Strong – 4' veel nodig. Zowel 3x rond, zoals 456, maar door Leadman en Aerostar-bloed ook wel 435 en 432. Tegenwoordig zijn in alle categorieën wel stieren nodig. Over het algemeen wordt er veel ABS-sperma gebruikt, gevolgd door CRI, maar ook wel Duits. Momenteel zitten in het vat Dorcy aAa 342, Superstition aAa 234, Supershot aAa 435, Clayborn aAa 432, Oscar aAa 156, Milo aAa 513624, Lucrative aAa 534, Surefire aAa 645, Plumber aAa 351.

Een droge Carmano-dochter bij Mariusz en Bozena.

's Middags was het tijd om naar Mariusz' collega/kameraad Jarik te gaan. Op ongeveer 10 km afstand worden daar rond de 350 melkkoeien gehouden. Jarik spreekt een beetje Engels en met hem is het dus moeilijker communiceren. Dit bedrijf behoort tot de bedrijven met de hoogste melkproductie van Polen. De koeien produceren er gemiddeld 11.800 kg melk met 3,78% vet en 3,3% eiwit. Ook hier weer veel maïs in het rantsoen.

Vlak voor melken hebben we nog de vaarzen overgekeken en daaraan was ook wel te zien dat ze veel melk geven. Ik had hier het idee dat er ietwat makkelijk met de Triple-A-codes wordt omgegaan, omdat het jongvee toch vrij eenzijdig 165, 615 nodig had, net als vorig jaar. Later bleek dat er heel veel dochters van Dorcy tussen zaten. Jarik en Mariusz discussiëren veel over stieren en aan het gezamenlijke beleid om stieren te gebruiken, waarvan veel zonen in de toplijsten staan, houdt Jarik zich strakker vast dan Mariusz. Mariusz heeft bijvoorbeeld ook veel Leko gebruikt omdat dat die stier toevoegde wat hij nodig had, maar Jarik heeft deze laten staan. Nu is het natuurlijk zo dat de bovengemiddelde dochters van een goede betrouwbare degelijke stier, die net niet in aanmerking komt voor het stiervaderschap, beter zullen zijn dan die van de topper, die niet helemaal correct gebruikt is. Maar het is uiteindelijk aan de veehouder zelf hoever hij daar in wil gaan. Ook Jarik is tevreden over de resultaten, ook al maakt hij wat meer 40% paringen en let hij er bijvoorbeeld op, of het 1^e of 2^e nummer van de stier klopt met het eerste nummer van de koe. Persoonlijk denk ik dat het nog beter zou kunnen, maar mijn probleem is dat ik de lat soms wat hoger wil leggen dan de veehouder zelf. De veehouder is zelf erg tevreden en daar moet ik me bij neerleggen. Het stiergebruik bij Jarik is Dorcy aAa 342, Planet aAa 315, Brawler aAa 234, Sanderson aAa 135, Gillespy aAa 312, Quentin (British Friesian) aAa 561, BG aAa 243, Trigger aAa 432, Shout aAa 216, Genomics aAa 315. Nu vond ik het wel weer opvallend dat hij de British Friesian-stier Quentin ook gebruikt. Ben benieuwd hoe die het gaan doen daar.

Na Jarik ben ik weer terug naar Mariusz gegaan. Vorig jaar ben ik direct doorgereden naar het volgende adres, maar Mariusz gaf aan dat hij de avond na het analyseren nog graag onder het genot van een maaltijd en een wijntje relaxed over de fokkerij wilde spreken. En omdat dit vanwege de terugvlucht ook mooi was in te passen, hebben we dat gedaan.

De volgende ochtend van Brodnica naar Stegna gereden. 230 km en 2 uur en 40 minuten rijden. Het grootste gedeelte van deze route is een mooie nieuwe tolweg die richting Gdansk gaat. Stegna ligt aan de kust vlakbij de rivier de Wisla. Het einde van de Wisla zorgt voor een mooi deltalandschap wat wel een beetje op Nederland begint te lijken. Er zitten hier vooral veel akkerbouwers, het gele koolzaad stond hier massaal in bloei.

Ik ben helaas het lijstje met de vaders kwijt, maar deze foto illustreert wel dat er tegenwoordig een mooie uniforme koppel goed functionerende koeien bij Mauriusz en Bozena Hein lopen.

Na uiteindelijk bij de duinen te zijn aangekomen, ben ik bij Gijs en Beata den Hartog. Gijs is een broer van Henk den Hartog uit Abcoude, die in de beginjaren ook in het bestuur van onze vereniging heeft gezeten. Gijs was echter niet de bedrijfsopvolger op het ouderlijke bedrijf en heeft in Nederland een aannemersbedrijf. Beata is Poolse en omdat er toch ruimschoots boerenbloed door de aderen van Gijs stroomt, is er destijds een bedrijf in Polen gekocht. Gijs was er zelf niet, want hij is ongeveer één week in de maand in Polen. Maar er is een Poolse bedrijfsleider die wist van mijn komst en die bovendien ook een beetje Engels en Duits spreekt. Bij Gijs waren nu net de eerste vaarzen uit Triple-A-paringen aan de melk en ik moet zeggen dat je dat goed kon zien. Goede dochters van Santana en Jerudo kwamen we tegen. Gijs houdt zich strikt aan de codes, koopt een klein aantal stieren met voldoende variatie in en de Poolse mensen moeten zich er mee

redden. De pinken worden gedekt door een stier, hiervoor heeft hij in de Betuwe destijds een goede 'smooth' stier aangekocht, die nu een gedeelte van de dag bij de oudmelkte koeien loopt. Bij de pinken loopt een eigen gefokte 51-stier. Waar het voorheen bij het jongvee 156 regende (vooral veel Tequila-dochters), zit er nu duidelijk veel meer balans in het jongvee. Dat komt de zelfredzaamheid ten goede, want Poolse medewerkers hebben niet altijd het gevoel voor dieren zoals wij Nederlanders dat wel hebben. Het moment van ingrijpen kan hier en daar iets sneller en dan is uitgebalanceerd en zelfredzaam vee wat minder klauwverzorging nodig heeft wel zo makkelijk.

Jurjen Groenveld

Triple-A Vereniging Ierland

Op donderdag 20 Augustus hebben een groepje fanatieke triple-a gebruikers in Ierland een dag georganiseerd om gezamenlijk koeien te bekijken op een bedrijf waar al enige jaren triple-a analyse uitgevoerd wordt. De triple-a gebruikers in Ierland waren allen uitgenodigd op het bedrijf van John en Michael Moroneys in Ennis, gelegen in het westen van Ierland. John laat sinds 2009 zijn koeien analyseren en stonden erg open om over hun koeien en fokkerij ideeën te vertellen.

Er waren 50 mensen uit heel Ierland naartoe gekomen en daarmee een uitstekende opkomst voor dit initiatief. De dag begon met koeien kijken en discussiëren over de invloed van triple-a op de Moroney veestapel. Daarvoor had John al zijn vaarzen (24 stuks) apart gezet in de weide. Veehouders gaven aan dat ze als groep heel uniform waren terwijl ze toch van veel verschillende vaders waren. De Jerudo (564123) en Archibald (423651) vielen daarin het meest positief op en werden omschreven als hele uitgebalanceerde koeien die heel weinig problemen lijken te hebben. Ook had John een groepje gemaakt van 2 oude scherpe koeien, moeder (van Downson) en dochter (van Galtee Merci)

geboren voor triple-a analyse en hun kleindochter (van Lynch) en achterklein dochter (van Royalist) die beide wel uit triple-a paringen kwamen. De veehouders waren onder de indruk van de resultaten. Zoals één veehouder zei: We hebben allemaal koeien zoals de oude scherpe/extreme koeien, maar de Lynch dochter is het type koe zoals we allemaal willen, maar we wisten niet hoe we die moesten krijgen.

50 aanwezige Ierse veehouders op de eerste triple-a bijeenkomst in Ierland. De koeien waren apart gezet in het weiland zodat iedereen ze goed kon bekijken

Een ander groepje was een Blackstar koe die 561 nodig had en 2 dochters. Een dochter van Woodstock (561423) en een dochter van Jerudo (564123) en er ontstond een mooie discussie over deze twee dochters die behoorlijk verschillend waren maar beide beter dan de moeder. De Woodstock had 561 nodig en de Jerudo 324. Dit geeft aan 1: dat niet alle stieren gelijk zijn en de één meer van zijn eerste kwaliteiten doorgeeft dan de andere maar ook 2: de ene meer op de moeder kan lijken en de ander meer op de vader. Conclusie was: de volgende generatie heeft in ieder geval weer een hele andere stier nodig.

Later zijn ze met zijn allen bij elkaar gaan zitten om verder te praten en te discussiëren onder leiding van analyseur Lory O Hanlon. Vervolgens is er gesproken om te kijken of ze gezamenlijk ook een vereniging kunnen oprichten om vaker dit soort dagen te organiseren. Ze hopen in de toekomst nog eens een trip naar Nederland te maken met zijn allen.